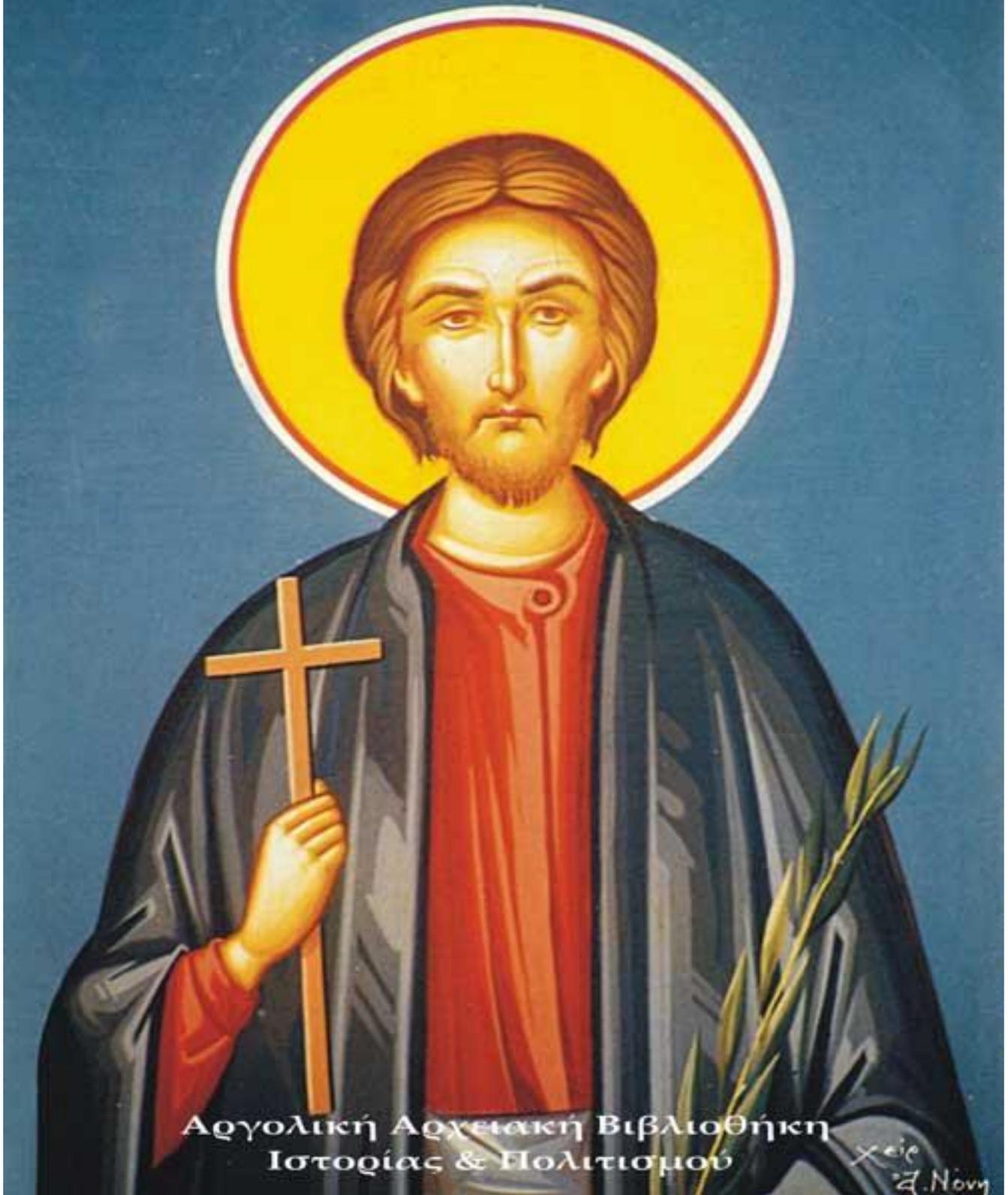

01 FEBRUARIE

**SLUJBA
SF. MUCENIC
ANASTASIE
DE LA NAUPLIA**

MINEIUL-GR

Ὁ Ἅγιος Ἀναστάσιος ὁ Ἡραγλιεύς

Αργολική Αρχιερατική Βιβλιοθήκη
Ιστορίας & Πολιτισμού

Χειρ
Ζ. Νόνη

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ Α ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΟΜΑΡΤΥΣ ΝΑΥΠΛΙΕΥΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΜΙΚΡΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Ίστῶμεν στίχους δ' , καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος α' . Τῶν οὐρανίων ταγμάτων. Πάντες πιστοὶ συνελθόντες ἐν τῇ λαμπρᾷ ἑορτῇ, τοῦ νεοάθλου τούτου, τῇ θερμῇ προθυμίᾳ, καταστέψωμεν ὕμνοις βοῶντες αὐτῷ· Ἀναστάσιε ἔνδοξε, μὴ διαλείπης πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τελούντων σου τὴν μνήμην πιστῶς.

Ἐκ γῆς τοῦ Πέλοπος νήσου τὸ γένος ἔλκων σοφέ, Ναυπλίου λαμπρὸς γόνος, ἀνεθάλλεις καὶ τέλος, ἀθλήσεως ἀνύσας ὑπὲρ Χριστοῦ, τὴν πατρίδα ἡγίαςας, μεληδὸν κατεκόπης χάριν αὐτοῦ, τοῦ ἀγαστῶς ἐνδυναμοῦντός σε.

Τῶν γερωῶν ἀλογήσας Μάρτυς πανένδοξε, τὴν ἡλικίαν ἄγων, τῆς νεότητος πάνυ, ἐπόθησας ὀλοφύκως σὺ τῷ Χριστῷ, τοὺς ἀπίστους διήλεγξας, τῇ αἴγλῃ τοῦ μαρτυρίου ὠραῖσθεις, ἀπετέλεις τὰ θαυμάσια.

Τῶν Ναυπλιέων προστάτης καὶ πολιοῦχος σοφέ,
στερρῶς τε καὶ γενναίως, τὸν τύραννον ἀπώθεις,
μακρὰν τῆς δε τῆς χθονὸς διώξας σοφέ, τὰ τῆς νίκης
ἐκόμισας, χαρᾶς καὶ δόξης ἐνέπλησας τοὺς πιστοὺς,
τοὺς δ' ἀπίστους κατεφόβησας.

Δόξα. Ἦχος β'.

Μεληδὸν κατεκόπησ Μάρτυς Χριστοῦ Ἀναστάσιε, τῇ
ἀγάπῃ Αὐτοῦ ἀνεπερώθησ, καὶ τὸ μαρτύριον Αὐτοῦ
λαμπρῶς διήνυσας, εἰς οὐδὲν ἢ τοῦ διαβόλου τέχνη
χωρὶς δυνῆσαι προσπαῦσαι τῆς ἐνδόξου σου
ἀθλήσεως, καρτερόψυχε πολὺαθλε· ὄθεν καὶ
ἡμᾶς τοὺς τὴν σεπτὴν σου μνήμην γεραίροντας,
διαφύλαττε ἀπὸ παντοίων πειρασμῶν, καὶ νόσων
πολυτρόπων, ταῖς εὐπροσδέκτοις πρεσβείαις σου.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Τὸν ἱερὸν ἢ ἱερὰ Παρθένος προσεκόμισεν, ἐν ἱερῷ τῷ
ἱερεῖ, ἀπλώσας δὲ ἀγκάλας ὁ Συμεῶν, ἐδέξατο τοῦτον
ἀγαλλόμενος, καὶ ἐβόησε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν
σου Δέσποτα, κατὰ τὸ ρῆμά σου ἐν εἰρήνῃ Κύριε.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαῶ.

Ἄσμασι τοῖς τερπινοῖς, καταστέψωμεν τοῦτον, τὸν ἐν τῇ
πόλει ταύτῃ, τὸν Νέον Ἀθλοφόρον, τὸν θεῖον
Ἀναστάσιον.

Στ.: Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.

Δεῦτε οἱ γηγενεῖς, οἱ τοῦ Ναυπλίου γόννοι,
προσδράμωμεν ἐν πίστει, ἐν τῷ ναῷ τοῦ πάνυ,
λαμπροῦ τοῦ Νεομάρτυρος.

Στ.: Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ Αὐτοῦ, ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Τράπεζαν μουσικὴν, προτίθεται τοῖς πᾶσιν,
Ἀναστάσιος ὁ Νέος, τρυφήσωμεν ἐν πίστει, κατὰ τὴν
θεῖαν ἄθλησιν.

Δόξα.

Μαρτύρων καλλονή, ἀγλάϊσμα καὶ κλέος, ἀπάλλαξον
παντοίων, νόσων τοὺς εὐφημοῦντας, τὴν ἱερὰν
πανήγυριν.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Ῥύπου δίχα Χριστός, γεννᾶται ἐκ Παρθένου, ὡς ἐκ
Πατρὸς ἀρρέυστως, υἱὸς πρὸ ἑωσφόρου, ὁ τὸν Ἀδὰμ
λυτροῦμενος.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ'. Μέγαν εὔρατο.

Μέγαν εὔρατο, πόλις **Ναυπλίου**, σὲ ὑπέρμαχον, καὶ
πολιοῦχον, Ἀθλοφόρε Χριστοῦ **Ἀναστάσιε**, Ἀγαρηνῶν
γὰρ καθεῖλες τὸ φρύαγμα, καὶ ἐν σταδίῳ Χριστὸν
ὠμολόγησας· δι' ὃ Ἅγιε, μὴ παύση δεόμενος, τοῦ
λυτρωθῆναι κινδύνων, τὰς ψυχὰς τῶν εὐφημούντων
σε.

Δόξα. Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τοῖς ξίφεσιν ἐτμήθη σοῦ τὸ σῶμα τὸ ἅγιον, ὑπ'
Ἀγαρηνῶν ἀλλοπίστων, ᾧ στερρὲ Ἀναστάσιε· καὶ
πλήρης θείας χάριτος δειχθεῖς, θαυμάσιος ἐγένου
τοῖς πιστοῖς· διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς σοῦ τὴν μνήμην τὴν
σεπτὴν ἐν ὧδαῖς εὐφημοῦμεν· χαίροις οὖν Νεομάρτυς

τοῦ Χριστοῦ, χαίροις τὸ ἡμέτερον καύχημα, καὶ χαίροις ὁ τῆς πόλεως Ναυπλίου φρουρός τε ὁ ἔνδοξος.

Καὶ νῦν. Ἦχος α'. Χορός Ἀγγελικός

Οὐράνιος χορός, οὐρανίων ἀψίδων, προκύψας ἐπὶ γῆς, καὶ φερόμενον βλέπων, ὡς βρέφος ὑπομάζιον, πρὸς ναὸν τὸν πρωτότοκον, πάσης κτίσεως, ὑπὸ Μητρὸς ἀπειράνδρου, προεόρτιον, νῦν σὺν ἡμῖν μελωδοῦσι, φρικτῶς ἐξιστάμενοι.

Ἀπόλυσις.

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως, ὁ Προοιμιακός, καὶ τὸ· Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ· Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν στίχους στ', καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ' Προεόρτια. Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἡ σεπτὴ εὐτρεπίζεται, Ἐκκλησία εἰσδέξασθαι, ἐν αὐτῇ τὸν Κύριον, ὥσπερ νήπιον, ἐπιδημοῦντα καὶ χάρισι, νοητῶς φαιδρύνοντα, τὸ πιστότατον αὐτῆς, καὶ φιλόθεον σύστημα, ᾧ καὶ κέκραγε. Σὺ εἶ δόξα καὶ κλέος καὶ ὁ κόσμος, τοῦ πληρώματός μου Λόγε, ὁ νηπιάσας σαρκὶ δι' ἐμέ.

Ἡ παστὰς ἡ πολύφωτος, καὶ σκηνὴ ἡ ὑπέριμος, καὶ ναὸς ὁ Ἅγιος καὶ εὐρύχωρος, ἔνδον θαλάμων εἰσάγουσα, τοῦ Ναοῦ τὸν Κύριον, προμνηστεύεται αὐτόν, τῇ σεπτῇ Ἐκκλησίᾳ αὐτοῦ, ἱκετεύουσα, ἐκ

φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς κυρίως Θεοτόκον, ταύτην ἀπαύστως δοξάζοντας.

Συμεὼν ἱερώτατε, τὴν ἐλπίδα ἣν κέκτησαι, τὸν Χριστὸν θεάσασθαι, δεῦρο πρόσελθε, ἐν τῷ ναῷ ὑπόδεξαι, ἀγκάλαις καὶ βόησον. Νῦν ἀπόλυσον Σωτήρ, ἐκ τῆς γῆς με τὸν δοῦλόν σου, καὶ συγκάλεσον, τὴν Προφήτιδα Ἄνναν τοῦ δοξάσαι, μετὰ σοῦ τὸν Εὐεργέτην, σαρκὶ φρικτῶς νηπιάζοντα.

Καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Ὁμοια.

Τὸν σοφὸν Ἀναστάσιον, τὸν ἐν ἄθλοις στερρότατον, ἐν ὧδαῖς φιλέορτοι εὐφημήσωμεν, Θεὸν φιλῶν γὰρ ἐνήθλησε, μὴ πτύξας τὰ βάσανα, οὐδὲ θάνατον σαρκός, οὐδὲ θέλων παντάπασι, τὴν ἀκρόασιν, κηρυγμάτων ἀλλοίων τοῦ Σωτῆρος, καὶ τῆς πίστεως πρὸς τοῦτον ἱεροκήρυξ γενόμενος.

Οὐ βασάνων ἢ κακώσις, οὐ πληθὺς ὑποσχέσεων, οὐ τροφῶν ἠδύτης σε ἠδυνήθησαν, χωρίσαι Μάρτυς στερρότατε, σοφὲ Ἀναστάσιε, ἀγαπήσεως Χριστοῦ, ὑπὲρ οὗ καὶ ὑπήνεγκας, καὶ τὸν θάνατον· τῷ στεφάνῳ τῆς νίκης στεφηφόρος, καὶ ἀοίδιμος ὡς Μάρτυς, ἐν οὐρανῷ νῦν τιμώμενος.

Τὸν Χριστὸν ὠμολόγησας, μετὰ θάρρους πανάριστε, Λυτρωτὴν τε Κύριον καὶ Θεὸν ἡμῶν· καὶ διὰ τοῦτο ὑπήνεγκας, κακώσεις τοῦ σώματος, μεληδὸν δὲ τῆς σαρκός, τὴν κατάτμησιν ἔνδοξε, Ἀναστάσιε· τῶν Μαρτύρων τῶν πάλαι μιμητῆς τε, καὶ στεφάνων οὐρανίων, παρὰ Χριστοῦ κομισάμενος.

Δόξα. Ἦχος β'.

Δεῦτε φιλεόρτων ὁ σύλλογος, τὸν στερρόν ἐν Μάρτυσιν Ἀναστάσιον, ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς εὐφημήσωμεν· τούτου γὰρ τὸ εὐτόνον οὐ θωπεῖται ἀπατηλαί, οὐ βασάνων αἱ ἀπειλαὶ καυνῶσαι ἴσχυσαν· τῇ τοῦ Χριστοῦ δὲ ῥωσθεὶς δυνάμει, πρὸς τὸ σκάμμα ἀνδρείως ἔσπευσε, καὶ τῇ πάλῃ δι' αἵματος τὴν τῶν Ἀγαρηνῶν πλάνην ἐστηλίτευσε καὶ καθεῖλε, καὶ τὴν Ὁρθόδοξον πίστιν τοῦ Χριστοῦ ὡς σώζουσαν ἀλήθειαν, τρανῶς διεκήρυξε. Τούτου ταῖς πρεσβείαις Χριστέ ὁ Θεός, τῆς δεινῆς τῆς ἀπιστίας μερίδος ἡμᾶς ἐλευθέρωσον, καὶ ἀξιώσον ἡμᾶς ἔργῳ καὶ βίῳ σὲ ὁμολογεῖν, καὶ τυχεῖν ἡμᾶς τῆς οὐρανόου σου Βασιλείας Κύριε.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Σήμερον Συμεὼν ἐν ταῖς ἀγκάλαις, τὸν Κύριον τῆς δόξης ὑποδέχεται, ὃν ὑπὸ τὸν γνόφον πρώην ὁ Μωϋσῆς ἐθέασατο, ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ, πλάκας δόντα αὐτῷ. Οὗτός ἐστιν, ὁ ἐν τοῖς Προφήταις λαλῶν, καὶ τοῦ νόμου Ποιητής· οὗτός ἐστιν ὃν ὁ Δαυῖδ καταγγέλλει, ὁ τοῖς πᾶσι φοβερός, ὁ ἔχων τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

*Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας.
Ἀναγνώσματα.*

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα (Κεφ. ΜΓ' 9-14)

Τάδε λέγει Κύριος· πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀναγγελεῖ ὑμῖν; ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιώθητωσαν καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς, λέγει Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς μου, ὃν ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε καὶ συνῆτε ὅτι ἐγὼ εἶμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός. "Ἐτι ἀπ' ἀρχῆς καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος· ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτως λέγει Κύριος ὁ Θεός ὁ λυτρούμενος ὑμᾶς, ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. γ' 1)

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. "Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἢ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεός ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν κωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν

καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα. (Κεφ. ζ'.7)

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ρεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν. Ἦχος α'.

Εὐφραίνου ἐν Κυρίῳ, ἡ πόλις τοῦ Ναυπλίου,
Ἀναστάσιον τὸν Νέον Ἀθλητὴν περιφανῶς

βλαστήσασα· καὶ τὴν καρτερὰν αὐτοῦ ἄθλησιν
συνορῶσα, καὶ τὴν πρὸς τοὺς ἐναντίους, λαμπρὰν
ἀντικατάστασιν, τὴν ἀνδρείαν αὐτοῦ ἀγάσθητι, καὶ τὸ
μαρτυρικὸν τέλος ὑμνησον· ὑπὲρ Χριστοῦ γὰρ
μεληδὸν κατακοπεῖς, τῇ πάντων κεφαλῇ ἠνώθη, καὶ
μυρίων ἀγαθῶν ἠξιώθη, καὶ σκέπη σοι ἔφορος ἐδόθη,
εὐφροσύνως βοῶση· Κύριε δόξα Σοι.

Ἦχος β'.

Ἀθλητικὴν ἐπιδειξάμενος εὐτολμίαν, ἀκαταπλήκτῳ
ἐθαυμαστώθης στερρότητι, Ἀναστάσιε πολυάθλε·
ἀναστάς γὰρ τοῦ πτώματος, λαμπρὸν ἀνέστησας
τρόπαιον, κατὰ τοῦ βασκάνως σε τρώσαντος· καὶ
μακαρία ἀνεβόας φωνῇ· Χριστιανὸς εἶμι, ὧ ἄνομοι,
Χριστῷ λατρεύω ἐκ ψυχῆς ὡς Ποιητῇ καὶ Θεῷ μου·
καὶ οἰκείοις αἵμασι, τὴν ὁμολογίαν δοξάσας,
μαρτυρικῆς λαμπρότητος, καὶ αἰωνίου δόξης
μέτοχος, γέγονας κράζων· Κύριε δόξα Σοι.

Ἦχος γ'.

Τῇ εὐσθενεῖ παρρησίᾳ σου, καὶ τῷ ἀθλητικῷ
παραστήματι, ἐνεὸς καὶ ἐμβρόντητος γέγονεν, ὁ κατὰ
σοῦ φρυαζάμενος ἐχθρὸς, Ἀναστάσιε μακάριε· γνοὺς
γὰρ τὴν ἐν σοὶ ἐπιβουλήν, ἐν φρονήσει ἀληθεῖ,
συνεδέθης Κυρίῳ τελεώτερον, οὗ ἀκουσίως
κεχώρισαι· ὧ τοῦ στερροῦ σου φρονήματος! Πῶς
ἤνεγκας τὸν τοῦ σώματος σπαραγμὸν, καὶ τὴν τῶν
μελῶν κατατομήν, ὡσπερ ἄλλου πάσχοντος! ἄλλ' ὡς
πάντα ὑποστάς, ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί σε Χριστῷ, καὶ

θαυμαστῶς μεγαλυνθεῖς, σὺν τοῖς πάλαι Ἀθληταῖς, ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει τῶν βοῶντων· Κύριε δόξα Σοι.

Ἦχος δ'.

Τὴν εὐσεβῆ ὁμολογίαν σου, μὴ ἐνεγκότες Ἀθλητά, οἱ τῇ πλάνῃ προσκείμενοι, οἷα θῆρες ἄγριοι κατὰ σοῦ ἐπέθεντο· καὶ μανικῶς πλήττοντες, φονῶντες κατετίρωσκον, καὶ ἀπηνῶς ἐσπάτατον, σὲ τὸ τοῦ Χριστοῦ πραότατον ἄρνιον· ὄλω τῷ νοῖ γὰρ πρὸς αὐτὸν ἀφορῶν, καὶ πρὸς τὸ βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως ἐπειγόμενος, παρ' οὐδὲν λελόγισαι, τὰς ἀφορήτους ὀδύνας, καὶ τὴν κατὰ σοῦ μανίαν τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν καλῶς ἀγωνισάμενος, μὴ παύση πρεσβεύων Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν πίσει βοῶντων· Κύριε δόξα Σοι.

Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον λαμπροφανῆς ἐπέφανεν, ἡ ἔνδοξος μνήμη τοῦ Νεομάρτυρος Ἀναστασίου, τοὺς εὐσεβεῖς καταφαιδρύνουσα· δεῦτε οὖν, φιλομαρτύρων αἰ χορεῖται, τὴν ἄθλησιν αὐτοῦ τιμήσωμεν, ἐν ἀγαλλιάσει βοῶντες· χαίροις τῆς δυσσεβοῦς ἀπάτης καθαιρέτης στερρότατος, καὶ τῆς ἐν Χριστῷ εὐσεβείας Ἀθλητῆς περιφανῆς· χαίροις, Ἰακώβου τοῦ Πέρσου μιμητῆς, καὶ τῶν ἀγῶνων κοινωνός, καὶ τῆς δόξης συμμετοχός· χαίροις, Ναυπλιέων ὠράϊσμα, καὶ πολιοῦχος καὶ ἔφορος, καὶ πρὸς Χριστὸν πρεσβευτῆς θερμότατος. Πρέσβευε δεόμεθα, Μάρτυς στερρόψυχε, τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Μαρτυρικῶς ἠγώνισαι ὑπὲρ Χριστοῦ τῆς ἀγάπης, πυρπολουμένη καρδιά, Νεομάρτυς Ἀναστάσιε· τίς οὖν ἀξίως ὑμνήσει, τῆς μακαρίας σου ψυχῆς, τὴν ἀνένδοτον ῥοπήν, οὐ γὰρ ἔπιηξας τυραννικὴν μανίαν, οὐδὲ τῆς σαρκὸς σου ἔφριξας, τὸν πικρὸν ἐκμελισμὸν. Καὶ νῦν μαρτυρικαῖς συνῶν χορείαις, ἀκαταπαύστως πρέσβευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχούμενος, καὶ ὑμνούμενος ὑπὸ τῶν Σεραφίμ, σήμερον τῷ θεῷ Ἱερῷ κατὰ νόμον προσφερόμενος, πρεσβυτικάῖς ἐνθρονίζεται ἀγκάλαις, καὶ ὑπὸ Ἰωσήφ εἰσδέχεται δῶρα θεοπρεπῶς, ὡς ζεῦγος τρυγόνων τὴν ἀμίαντον Ἐκκλησίαν, καὶ τῶν ἔθνῶν τὸν νεόλεκτον λαόν, περιστερῶν δὲ δύο νεοσσούς, ὡς ἀρχηγὸς Παλαιᾶς τε καὶ Καινῆς. Τοῦ πρὸς αὐτὸν χρησιμοῦ δὲ Συμεῶν, τὸ πέρας δεξάμενος, εὐλογῶν τὴν Παρθένον, Θεοτόκον Μαρίαν, τὰ τοῦ πάθους σύμβολα τοῦ ἐξ αὐτῆς προηγόρευσε, καὶ παρ' αὐτοῦ ἐξαιτεῖται τὴν ἀπόλυσιν βοῶν· Νῦν ἀπολύεις με Δέσποτα, καθὼς προεπηγγείλω μοι, ὅτι εἶδόν σε τὸ προαιώνιον φῶς, καὶ Σωτῆρα Κύριον τοῦ Χριστωνύμου λαοῦ.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Πᾶσαν, τῶν εὐσεβῶν τὴν πληθύν, ἀεὶ εὐφραίνει Ἀθλοφόρε ἡ μνήμη σου, ὡς οὔσα ἐν μέσῳ δύο,

Δεσποτικῶν ἑορτῶν, καὶ τῆς λαμπροφόρου Ἀναστάσεως, προοίμια ἔχουσα, Ἀθλητὰ Ἀναστάσιε, καὶ αὐθις καίρει, τῇ πολλῇ σου πρὸς Κύριον, τὸν φιλόανθρωπον, παρρησίαν ἣν ἔκτησας· ὅτι καὶ τὴν πατρίδα σου, φυλάττεις ἀείποτε, καὶ τοὺς τελοῦντάς σου σκέπεις, τὴν ἀεισέβαστον ἔνδοξε, καὶ πάντιμον μνήμην, ἐξ ἧς πάντες νῦν ἀντλοῦμεν, τὰς θείας χάριτας.

Στ.: Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.

Χαίρουσι, τῶν Ἀγγέλων χοροί, ἐπὶ τῇ μνήμῃ σου ὡς Μάρτυς στερρότατε, σὺν τούτοις δὲ καὶ Ναυπλίου, πόλις λαμπρῶς ἀνυμνεῖ, σοῦ τοὺς θείους ἄθλους Ἀναστάσιε· δαιμόνων γὰρ φάλαγγας, καὶ τυράννων φρυάγματα, διασκέδασας, τὸν Χριστὸν ὠμολόγησας, ὡς θεάνθρωπον, Λυτρωτὴν τε καὶ Κύριον· ὄνπερ καὶ καθικέτευε, ῥυσθῆναι τὴν πόλιν σου, τὴν σὲ τεκοῦσαν ἐκ πλάνης, καὶ ἐκ δεινῶν τε καὶ θλίψεων, σὺν ταύτῃ δὲ πάντας, τοὺς πιστῶς ἀνευφημοῦντας, τὴν θείαν μνήμην σου.

Στ.: Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ Αὐτοῦ, ἔθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Χαίροις, γενναῖε Μάρτυς Χριστοῦ, ὁ τοῦ Ναυπλίου εὐκλεὲς ἐγκαλλώπισμα, τῆς πλάνης καὶ ἀσεβείας, Ἀγαρηνῶν πορθητῆς, καὶ τῆς εὐσεβείας θεῖος πρόμαχος· ὁ ῥώμη τοῦ Πνεύματος, τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας, ἀποσοβήσας, καὶ ἀπάσας τρεψάμενος, καὶ δεξάμενος, ἐκ Θεοῦ στέφος ἄφθαρτον· μάκαρ ὁ νοῦς ὁ εὔτονος, σοφὲ Ἀναστάσιε, ὁ τροπαιοῦχος ὁ μέγας,

τῆς τοῦ Χριστοῦ παρατάξεως, πιστῶν ὁ προστάτης,
καὶ κραταίωμα καὶ κλέος, καὶ θεῖον στήριγμα.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Τὴν ἐτήσιον μνήμην σήμερον, τοῦ ὡς ἀστέρος
νεοφανοῦς, ἐν τῷ τῆς Ἐκκλησίας στερεώματι
ἐκλάμπαντος, Νεομάρτυρος Χριστοῦ Ἀναστασίου,
πνευματικοῖς ἄσμασιν εὐφημήσωμεν πιστοί· γενναίως
γὰρ αὐτὸς ἀγωνισάμενος καὶ τὸν δρόμον τελέσας τοῦ
μαρτυρίου, δι' αἵματος Χριστοῦ παρέστη ὡς ἱερὸν
σφάγιον· χαίροις, τῆς ἱερᾶς ἡμῶν πίστεως ἢ
ἀνύψωσις, καὶ τῆς τῶν Ἀγαρηνῶν πλάνης ἢ
κατάπτωσις· χαίροις, τῶν Ναυπλιέων τὸ λαμπρὸν
καύχημα, καὶ μέγα ἐγκαλλώπισμα· χαίροις, ὁ τῆς
Ἀργολίδος πάσης φύλαξ ὁ ἄριστος· χαίροις, τῆς
Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ τὸ θεῖον προπύργιον. Τῷ
Χριστῷ μαρτυρικῇ δόξῃ παριστάμενος, πρέσβευε
διηνεκῶς, ὑπὲρ πάντων τῶν τελούντων, τὴν ἱεράν καὶ
πανέορτον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ σήμερον· ὁ γὰρ
ἄναρχος Λόγος τοῦ Πατρός, ἀρχὴν λαβὼν χρονικὴν,
μὴ ἐκστὰς τῆς αὐτοῦ Θεότητος, ὑπὸ Παρθένου ὡς
βρέφος τεσσαρακονθήμερον, Μητρὸς ἐκὼν
προσφέρεται, ἐν ναῷ τῷ νομικῷ καὶ τοῦτον ἀγκάλαις
εἰσδέχεται ὁ Πρέσβυς. Απόλυσον κράζων, ὁ δοῦλος τῷ
Δεσπότη· οἱ γὰρ ὀφθαλμοί μου εἶδον τὸ σωτήριόν σου,
ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον, σῶσαι γένος ἀνθρώπων,
Κύριε, δόξα σοι.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ'. Μέγαν εὔρατο.

Μέγαν εὔρατο, πόλις **Ναυπλίου**, σὲ ὑπέρμαχον, καὶ πολιοῦχον, Ἄθλοφόρε Χριστοῦ **Ἀναστάσιε**, Ἀγαρηνῶν γὰρ καθεῖλες τὸ φρύαγμα, καὶ ἐν σταδίῳ Χριστὸν ὠμολόγησας· δι' ὃ Ἄγιε, μὴ παύση δεόμενος, τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων, τὰς ψυχὰς τῶν εὐφημούντων σε.

Δόξα. Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τοῖς ξίφεσιν ἐτμήθη σοῦ τὸ σῶμα τὸ ἅγιον, ὑπ' Ἀγαρηνῶν ἀλλοπίστων, ᾧ σερρὲ Ἀναστάσιε· καὶ πλήρης θείας χάριτος δειχθεὶς, θαυμάσιος ἐγένου τοῖς πιστοῖς· διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς σοῦ τὴν μνήμην τὴν σεπτὴν ἐν ὧδαῖς εὐφημοῦμεν· χαίροις οὖν Νεομάρτυς τοῦ Χριστοῦ, χαίροις τὸ ἡμέτερον καύχημα, καὶ χαίροις ὃ τῆς πόλεως Ναυπλίου φρουρὸς τε ὁ ἔνδοξος.

Καὶ νῦν. Ἦχος α'. Χορὸς Ἀγγελικὸς

Οὐράνιος χορὸς, οὐρανίων ἀψίδων, προκύψας ἐπὶ γῆς, καὶ φερόμενον βλέπων, ὡς βρέφος ὑπομάζιον, πρὸς ναὸν τὸν πρωτότοκον, πάσης κτίσεως, ὑπὸ Μητρὸς ἀπειράνδρου, προεόρτιον, νῦν σὺν ἡμῖν μελωδοῦσι, φρικτῶς ἐξιστάμενοι.

Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΡΟΣ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον Σου Σωτήρ.

Ἀγάλλεται ἐν σοί, Ἀναστάσιε Μάρτυς, πληθὺς τῶν εὐσεβῶν, ἐν τῇ πόλει Ναυπλίου, ἐν ἧ καὶ τὴν γέννησιν, καὶ τὸν θάνατον ἔλαβες, ὧ ἀοίδιμε, Ἀγαρηνῶν καθαιρέτα, καὶ πίστεως πρόμαχε. Δόξα. Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Ὁ ὢν σὺν τῷ Πατρὶ, ἐπὶ θρόνου ἀγίου, ἐλθὼν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ Παρθένου ἐτέχθη, καὶ βρέφος ἐγένετο, χρόνοις ὧν ἀπερίγραπτος, ὃν δεξάμενος, ὁ Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις, χαίρων ἔλεγε· Νῦν ἀπολύεις οἰκτίρμον, εὐφράνας τὸν δοῦλόν σου.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Θεὸς σὲ ἐδόξασεν ἐν οὐρανῷ καὶ ἐν γῆ, στερρὲ Ἀναστάσιε, Μαρτύρων κλέος σεπτόν, δι' ὃ τοὺς τελοῦντάς σου, θείαν μνήμην τὴν ἔνδοξον, καὶ εἰκόνα σου, τὴν ἱεράν νῦν τιμῶντας, διαφυλάττε, παντὸς κινδύνου ἀτρότους, Κυρίῳ δεόμενος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Σαρκὶ νηπιάσαντα ἐξ ἀπειράνδρου Μητρός, χερσὶ γηραλέαις σου ἀγκαλισθεὶς Συμεὼν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἔλαβες τῆς ἐξόδου, τὴν ἀπόφασιν δόξης,

εἴληφας τῶν θαυμάτων, τὴν ἀέναον χάριν· διό σε ἀξιοχρέως πάντες δοξάζομεν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἐκνήψας τοῦ πτώματος σωφρονεστάτῳ νοῖ, Χριστὸν ὠμολόγησας, διαπρυσίῳ φωνῇ, κλεινὴ Ἀναστάσιε· ὅθεν καταπαλαίσας, τὸν ἀρχέκακον ὄφιν, σέφος δικαιοσύνης, ἐκ Θεοῦ ἐκομίσω· ὧ πρέσβευε δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Νηπιάζει δι' ἐμέ, ὁ Παλαιὸς τῶν ἡμερῶν, καθαρσίῳ κοινωνεῖ, ὁ καθαρῶτατος Θεός, ἵνα τὴν σάρκα πιστώσῃ μου τὴν ἐκ Παρθένου. Καὶ ταῦτα Συμεῶν μυσταγωγούμενος ἐπέγνω τὸν αὐτόν, Θεὸν φανέντα σαρκί, καὶ ὡς ζῶν ἠσπάζετο καὶ χαίρων πρεσβυτικῶς ἀνεκραύγαζεν· Ἀπόλυσόν με, σὲ γὰρ κατεῖδον τὴν ζῶν τῶν ἀπάντων.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκ.: Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ ἄνθος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Στ.: Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ Αὐτοῦ, ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Λουκᾶν: Εἶπεν ὁ Κύριος· προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων...

Ὁ Ν' ψαλμός.

Δόξα: Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου πρεσβείαις...

Καὶ νῦν: Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις...

Ἰδιόμελον. Ἦχ. πλ. β. Στ.: Ἐλέησόν με...

Σήμερον ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ λαμπρῶς πανηγυρίζει τὴν μνήμην Ἀναστασίου τοῦ Μάρτυρος, Ἀγαρηνῶν καθελόντος τὰ φρυάγματα, καὶ τὴν πίστιν ἀσάλευτον τηρήσαντος, βαφαῖς τῶν αἱμάτων αὐτοῦ· αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις, κατάπεμψον ἡμῖν παντοδύναμε Σωτῆρ τὰ ἐλέη Σου.

Εἶτα, οἱ Κανόνες· ὁ Προεόρτιος καὶ τοῦ Ἁγίου δύο.

Κανὼν Προεόρτιος. Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἄσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι ὠδήγησας λαόν, ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης, ἐκάλυψας δὲ ἄρματα Φαραῶ καὶ τὴν δύναμιν.

Ἄσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου, τῷ νηπιάσαντι σαρκί, καὶ νόμῳ ὑπακούσαντι, καὶ σώσαντι τὸν ἄνθρωπον, δι' ὃν γέγονας ἄνθρωπος.

Ἀγκάλαις δεξάμενος ὁ Πρεσβύτες, τὸν ζωοδότην καὶ Θεόν, τῆς ζωῆς ἀπελύετο βοῶν· Νῦν ἀπολύεις με, κατεῖδον γὰρ σε σήμερον.

Τοῖς νόμοις τῆς φύσεως ὑπακούεις, καὶ τοῦ Γράμματος θεσμοῖς, κατὰ νόμον ὑπείκεις Χριστέ, ὁ πρὶν ὑπαγορεύσας μοι τὸν νόμον, ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ.

Θεοτοκίου

Ἄσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι ἐτέχθης ἐκ Μητρός, Παρθένου ἁγίας, καὶ ταύτην ἀνέδειξας, ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ α' Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς: *Ἀναστασίῳ τόνδε τὸν ὕμνον φέρω.*

Ἦδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Ἀναστασίῳ τῷ Ἁγίῳ Μάρτυρι τὸν ὕμνον πλέκω σοι, καὶ αἰτοῦμαι λύσιν, τοῦ εὐρεῖν τῶν ἔργων μου, ἀλλὰ καὶ τοῦ δοθῆναί μοι, τὸν ἀρμόζοντα λόγον, εἰς εὐφημίαν καὶ ἔπαινον, τῶν σοι πεπραγμένων ἀξίωσον.

Ναυπλίου γόνος χριστωνύμων κύημα ὁ Ἀναστάσιος, ὅλος προϋπάρχων, ἐκ Θεοῦ προώρισται, εἰς Ἀθλητῶν ὁμήγυριν, εἰς ἀγῶνας γενναίους, ὡς Νεομάρτυς ὡς εὐθέτος, τῆς ἐπουρανίου μεθέξεως.

Ἀγιωσύνης φέρων τὰ προοίμια ἐν τῇ σαρκί σου σοφέ, τῶν ἀγιογράφων, ὅλος τὸ ἐπάγγελμα, ἐπόθησας μακάριε, ἀπαλῶν ἐξ ὀνύκων, ὡς ἤξιώθης τὸ ὕστερον, τοῦ γενέσθαι Μάρτυς ἐν μάρτυσι.

Θεοτοκίου.

Δεδοξασμένα περὶ Σοῦ λελάληνται ἐν γενεαῖς γενῶν, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνή δὲ διαμείνας, Θεοτόκε Παρθένε· διὸ Σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Ὁ β' Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς: Αἰνῶ
Ἀναστάσιον τὸν Ναυπλιέα. Γερασίμου.

Ῥδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ἄκτισι τοῦ Πνεύματος ταῖς ὑπερφώτοις λαμπόμενος,
σερρὲ Ἀναστάσιε, τὸν νοῦν μου φώτισον, φωτοφόροις
σου, πρεσβείαις Ἀφλοθόρε, ὡς ἂν σοι ἐπάξιον, ἄσω
μελώδημα.

Ἰδὼν σε ὁ βάσκανος, ἐχθρὸς σεμνῶς διαπρέποντα,
ζωῆς καθαρότητι, καὶ χρηστοῖς ἤθεσι, σοὶ τὸ ὄλεθρον,
ἐτέκτηνε δολίως, ἀλλ' ἠττηνται Ἄγιε, τῇ εὐτολμίᾳ σου.
Ναὸς ἀμαυρότητι, ὡς οἶον πέπονθας, ἐμφρόνως
ἀπέρριψας, καὶ ὠμολόγησας, Ἀναστάσιε,
πεπαρρησιασμένος, τυράννων ἐνώπιον, Χριστοῦ τὸ
ὄνομα.

Θεοτοκίον.

Ὡς μόνη πανάφθορος, καὶ καθαρὰ καὶ ἀμόλυντος,
τῶν πάντων δεσπόζοντα, ἐκυοφόρησας, Κόρη
πάναγνε, ἀκαταλήπτω τρόπῳ, φθορᾶς ἐξαιρούμενον,
τοὺς Σὲ δοξάζοντας.

Ὁ Εἰρμός.

Χέρσου ἀβυσσοτόκου πέδου ἥλιος, ἐπεπόλευσέ
ποτε· ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη, ἐκατέρωθεν ὕδωρ, λαῶ
πεζοποντοποροῦντι, καὶ θεαρέστως μέλποντι. Ἄσωμεν
τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Προεόρτιος. Ῥδὴ γ' Ὁ Εἰρμός.

Ἐν Κυρίῳ Θεῷ μου, ἐστερεώθη ἡ καρδία μου· διὸ οἱ
ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν.

Ἀνοιγέσθω ὁ ναός· ὁ τοῦ Θεοῦ γὰρ νῦν ἐπέστη ναός, ναοὺς ἡμᾶς ποιῆσαι, τοῦ ἁγίου αὐτοῦ Πνεύματος. Νῦν παρῆλθεν ἡ σκιά, καὶ ἀντεισήχθη ἡ ἀλήθεια, τῆς χάριτος ἐλθούσης, νῦν ὑποδέχου τὸν Χριστὸν Συμεών.

Χήρα, Ἄννα σώφρων, ἡ μεμονωμένη καὶ γνωστὴ τῷ Θεῷ, νῦν ἀνθομολογεῖτω, τῷ νηπιάσαντι σαρκὶ δι' ἡμᾶς.

Θεοτοκίου

Τὴν Θεομήτορα Παρθένον, ὀρθοδόξως ἀνυμνήσωμεν· πρεσβεύει γὰρ ἀπαύστως, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τὸν Κύριον.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Σὺ ὁ εὐπρόσδεκτος Θεοῦ, κατεπυρώθης τὰς φρένας μαγικῆ κακοτεχνία καὶ οὕτως, ὁ μισόχριστος Χριστοῦ, ξένον εὐθύς ἐποίησεν, ἀλλὰ οἴκεῖος ὤφθης, πάλιν αὐτοῦ Ἀναστάσιε.

Τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ, ἐπωνυμίαν ἐκτήσω, Ἀναστάσιος τοῖς ἔργοις ἐγένου, πεσὼν γὰρ ὡσεὶ βροτός, ἀνέστης ὡσπερ ἄσαρκος, καὶ ὑποστὰς βασάνους, Θεὸν ἀνδρείως ἐδόξασας.

Ἀπὸ Θεοῦ τε ἰαθεῖς, ὁ πηρωθεῖς ἐξ ἀνθρώπων, τῷ νοῖ καὶ ταῖς φρεσὶν Ἀθλοφόρος, οὐκ ἤρκεσθη ἄλλως πως εὐαρεστῆσαι Κύριον, εἰ μὴ διὰ βασάνων, εἰ καὶ τὸ πτῶμα ἀκούσιον.

Θεοτοκίου

Τῶν Χερουβὶμ, καὶ Σεραφὶμ ὑπάρχεις ὑψηλοτέρα,
Θεοτόκε Σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν
τῇ γαστρὶ ἀμόλυντε· διὸ πιστοὶ σε πάντες, ὕμνοις ἀγνή
μακαρίζομεν.

Ἔτερος. Τοὺς Σοὺς ὕμνολόγους.

Ἁγίων Μαρτύρων τὴν ἀνδρείαν, ζηλώσας ὑστέροις ἐν
καιροῖς, θεόφρον Ἀναστάσιε, μαρτυρικῶς ἠρίστευσας,
καὶ τούτων ἰσοστάσιος, ὦφθης ἐν πᾶσι μακάριε.

Νεότητος ὥραν ἀπορρίψας, ψυχῇ θεολήπτω
νουνεχῶς, τυράννων οὐ κατέπτηξας, τὰς ἀπειλὰς
πανεύφημε, ἀλλ' ἀπποήτως ἤνυσας, τὸ τῆς ἀθλήσεως
στάδιον.

Ἀγάπη τῇ θείᾳ συννημένος φθαρτῶν ὑπερεΐδες τὴν
στοργήν, θεόφρον Ἀναστάσιε, τυραννικὰς θωπείας δέ,
καὶ δωρεῶν τὸ μέγεθος, σοφῶς ἠγήσω ὡς σκύβαλα.

Θεοτοκίου

Σαρκὶ ἐνωθεὶς ἐκ Σοῦ ὁ Λόγος, ἀτρέπτως ὡς μόνος
ἀγαθός, διπλοῦς ὦφθη πανάμωμε, καὶ κόσμῳ
πεφανέρωται, μιᾷ ἐν ὑποστάσει δέ, λύων ἀρᾶς τὸ
ἀνθρώπινον.

Ὁ Εἰρμός.

*Τὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων, στερέωσον Κύριε
τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν ἐκτήσω, τῷ τιμίῳ σου αἵματι.*

Κάθισμα. Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἀναστάσιον ὕμνοις τιμῶ τὸν ἔνδοξον, τοῦ Χριστοῦ ὡς ὑπάρξαντα στερρὸν Μάρτυρα, ἐν ὑστέροις τοῖς καιροῖς καὶ ὀλέσαντα, τὴν ὄφρυν Ἀγαρηνῶν, τὴν ματαίαν καὶ σαθράν, ὡς πλάνην τοῦ ἐπαράτου, προδρόμου τε ἀντιχρίστου, τοῦ καὶ θεμελίου τῆς κολάσεως.

Δόξα. Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Ἐν τῷ ναῷ προσηνέχθης τὰ εἴθισμένα πληρῶν, ὁ Ποιητὴς καὶ Δεσπότης καὶ ὁ τοῦ νόμου δοτήρ, ἐν ἀγκάλαις Συμεῶν εὐδοκία τῇ Σῆ, βασταχθῆναι ἐν σαρκί, ὁ τοῖς πᾶσι φοβερός καὶ πᾶσαν κτίσιν συνέχων· ἠνέσχου μόνε οἰκτίρμον, τὸ φῶς Σου πᾶσιν ἀποκαλύψαι ἡμῖν.

Προεόρτιος. Ἰσθὴ δ'. Ὁ Εἰρμός

Τοὺς οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ σου κατεκάλυψε, καὶ ἡ γῆ ἐπληρώθη τῆς σῆς δόξης Χριστέ· διὸ ἀπαύστως κράζομεν. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Αἱ τάξεις τῶν Ἀγγέλων ἐξεπλάγησαν, ἐν ταῖς ἀγκάλαις τοῦ Πρεσβύτου θεασάμεναι, τὸν σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι ὑμνούμενον, ὡς Υἱὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν. Τὸ ἡμῶν ἀτελὲς οἰκειούμενος, ὁ παντέλειος Θεός, τῇ κατὰ νόμον προσαγωγῇ, τὸ τέλειον τῆς χάριτος ἡμῖν ἔδωρήσατο.

Ὡς βρέφος ἐν ἀγκάλαις δεχόμενος, καὶ Θεὸν τῷ πνεύματι θεώμενος, ὁ Συμεῶν σωτήριον τοῦ κόσμου, τὸν Χριστὸν ἀνεκήρυττε.

Μωσέως τιμιώτερος γέγονας, τοῦ δεξαμένου νόμον ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ, ὅτι Χριστὸν τὸν Κύριον ἀγκάλαις σου Πρεσβύτα ἐβάστασας.

Θεοτοκίου

Ἡ Ἄννα προφητεύουσα τὸ μέλλον, τὸν ἐκ τῆς μήτρας σου Θεὸν προανηγόρευσε· διὸ ἀπαύστως πρέσβευε, σωθῆναι Θεομῆτορ τοὺς δούλους σου.

Τοῦ Ἁγίου. Σὺ μου ἰσχὺς Κύριε.

Σὺ μου ἰσχὺς, σὺ εἶ Θεὸς μου καὶ δύναμις, ὁ γενναῖος, ψάλλων Ἀναστάσιος, εἰς ἑαυτὸν, προκαταρκτικὴν, ἐμποιῆσαι θέλων, ὅπως αἰσχύνη τοὺς ἄφρονας, καὶ δώση εὐεξίαν, τοῖς χριστωνύμοις ἐν τῇ πόλει, καὶ τοῖς ἐν πᾶσι καλῶς συνδιάγουσι.

Ἴσος τοῖς νῦν καὶ παλαιοῖς ἐξωμοίωται, ὁ γενναῖος Μάρτυσι καὶ γάννυται, ἐν οὐρανοῖς ὡς υἱὸς φωτὸς· καὶ ἡμέρας γόνος, ὁ ἔνδοξος Ἀναστάσιος, αὐτοῦ Χριστὲ πρεσβείαις, μὴ ὑπερίδης τοὺς ἐν πίστει, συνεορτάζοντας τούτου τὴν ἄθλησιν.

Ἦ τῆς πολλῆς πρὸς Θεὸν παρρησίας σου, σὺ γὰρ μέσον τοῦ τυράννου ἔσπευσας, ὁμολογῆσαι τὸν ἀληθῆ ὄντα Θεὸν Λόγον, καὶ ὑπομεῖναι τὰ πάνδεινα, δι' ὧν συνηριθμήθης μετὰ Μαρτύρων, καθ' ὃ Μάρτυς Χριστοῦ, θεράπον σοφὲ Ἀναστάσιε.

Θεοτοκίου

Σὺ τῶν πιστῶν, καύχημα πέλεις ἀνύμφευτε, Σὺ προστάτις, Σὺ καὶ καταφύγιον, Χριστιανῶν, τεῖχος καὶ λιμὴν, πρὸς γὰρ τὸν Υἱὸν Σου, ἐντεύξεις φέρων

πανάμωμε, καὶ σώξεις ἐκ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, Θεοτόκον ἀγνήν Σε γινώσκοντας.

Ἄτερος. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Τὴν ἀπάτην ὡς διέγνωσ τὴν ἐν σοὶ τοῦ ἀλάστορος, τῆς βεβήλου πλάνης, πᾶσαν κοινωνίαν ἀπέπτυσας, καὶ συνεδέθης Κυρίῳ τελώτερον, Ἀναστάσιον, ὁμολογία τῇ κρείττονι.

Ἀπτοήτῳ παρρησία τοῖς ἀπίστοις ἐκραύγαζες, γλώσση διατόρῳ, Μάρτυς Ἀθλητὰ Ἀναστάσιε· Χριστιανός εἰμι σύνετε, ὦ ἄνομοι, τοῦ Σωτῆρός μου Χριστοῦ, οὐδόλως χωρίζομαι.

Σὲ τὸ ἄκακον ἀρνίον, τοῦ Χριστοῦ Ἀναστάσιε, ἄγριοι ὡς λύκοι, Ἄγαρ κατασχόντες οἱ ἀπόγονοι, ξύλοις ῥοπάλοις καὶ ξίφεσι, κατέτεμνον, τὸ πολυάθλον, ὡς ἀληθῶς Μάρτυς σῶμά σου.

Θεοτοκίου

Ἰατῆρα τοῖς ἀνθρώποις καὶ Σωτῆρα κυήσασα, τὸν ἄναρχον Λόγον, σάρκα λογικὴν ἐνδυσάμενον, τὴν ἀσθενοῦσαν καρδίαν μου ἰάτρευσον, Κόρη πάναγνε, ὡς συμπαθῆς καὶ φιλάγαθος.

Ὁ Εἰρμός.

Ἐκάλυψεν οὐρανοῦς, ἡ ἀρετὴ σου Χριστέ· τῆς κιβωτοῦ γὰρ προελθὼν, τοῦ ἀγιασματοῦ σου, τῆς ἀφθόρου Μητρός, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, ὥφθης ὡς βρέφος, ἀγκαλοφορούμενος, καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

Προεόρτιος. Ἰδὴ ε' Ὁ Εἰρμός.

Ὁ ἀνατείλας τὸ φῶς, καὶ φωτίσας τὸν ὄρθρον, καὶ δείξας τὴν ἡμέραν, δόξα σοι Ἰησοῦ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ, φιλόανθρωπε δόξα σοι.

Ἐν τῇ τοῦ νόμου σκιᾷ, τὸν τῆς χάριτος λόγον, τρανῶς ἐχρηματίσθη, Συμεὼν ὁ δίκαιος, σωματικῶς τὸν Χριστὸν δεξάμενος.

Οὗτος εἰς πτῶσιν φησί, καὶ ἀνάστασιν κεῖται, εἰς πτῶσιν τῶν ἀπίστων, καὶ πιστῶν ἀνάστασιν, ὁ Συμεὼν, ἄρτι προεφήτευσε.

Θεοτοκίου

Θεοκυῆτορ Ἀγνή, τὸν Υἱόν σου δυσώπει, λυτρώσασθαι κινδύνων, καὶ πάσης περιστάσεως, τοὺς σὲ δοξάζοντας, Θεοτόκε ἄκραντε.

Τοῦ Ἁγίου. Ἴνα τί με ἀπόσω.

Τῶν τυράννων ἐπέγνωσ, τὰς θωπείας πάσας τε ψυχῆς τὸ ὑπουλον, Μάρτυς Ἀθλοφόρε, διὰ τοῦτο τοῖς τούτοις βουλεύμασιν, ἀντέκρουες γενναίως, μὴ δειλιάσας τὰς βασάνους, Μεγαλομάρτυς Χριστοῦ Ἀναστάσιε.

Ὅλος ἔκδικος ὤφθη, κατὰ τῶν ἀθέων ὡσεὶ γίγας ἔνοπλος, καὶ τὰ τῶν ἐκείνων βλασφημῶν, καὶ χλευάζων θρησκευάματα, ὁ Μεγαλομάρτυς, ἀλλὰ καὶ ὄλως τὸν προφήτην, τὸν ψευδοπλάστην ὑβρίζων οὐκ ἔλιπε.

Νεομάρτυς παρέστη, ὁ Ναυπλίου πόλεως νῦν Ἀναστάσιος, ὁ καὶ πολιοῦχος, καὶ φρουρὸς καὶ προστάτης πρὸς Κύριον, τῷ αὐτῷ πρεσβεύει, ὑπὲρ

τῶν πίσει προσκυνούντων, καὶ τιμώντων αὐτοῦ τὸ ὁμοίωμα.

Θεοτοκίου

Μητροπάρθενε Κόρη, πάναγνε πανάμωμε
Θεοχαρίτωτε, ταῖς Σαῖς ἱκεσίαις, τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν
Σου καὶ Κύριον, ἐξιλέωσαί μοι, καὶ τῶν παθῶν καὶ
τῶν πταισμάτων, τὸν Σὸν δοῦλον ἐκλύτρωσαι τάχιον.

Ἔτερος. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὁ λόγος σου ἔνδοξε, δι' οὗ λαμπρῶς ἐκήρυξας, τοῦ
Χριστοῦ τὸ ὄνομα τὸ μέγα, βέλος ἐδείχθη τοῖς
ἀσεβέσιν ἐχθροῖς, δρόσος δὲ τερπνῆς ἀναψυχῆς, τοῖς
πιστοῖς γεγένηται, Ἀθλητὰ Ἀναστάσιε.

Νευρούμενος χάριτι, τῇ θείᾳ Ἀναστάσιε, ἔστης
ἀρραγῆς ἐχθρῶν ἐν μέσῳ, ἠνίκα Μάρτυς
κατετεμάχιζον, σῶμά σου τὸ θεῖον μανικῶς, καὶ
πάντας κατέπληξας, τῇ ἀτρέπτῳ ἐνοστάσει σου.
Τῇ θείᾳ ἀθλήσει σου, τὸ Ναύπλιον ἀγάλλεται, ἡ
βλαστήσασα σε πόλις, καὶ τὴν σὴν μνήμην
πανηγυρίζουσα, πᾶσαν Ἀργολίδα συγκαλεῖ, μέλψαι
τοὺς ἀγῶνάς σου, τοὺς σεπτοὺς Ἀναστάσιε.

Θεοτοκίου

Ὁλόφωτον σκῆνωμα, Θεοῦ τοῦ Παντοκράτορος,
κεχαριτωμένη Θεοτόκε, τὴν σκοτισθεῖσαν ψυχὴν μου
πάθει, λάμπρυνον ἀκτίσι τοῦ φωτός, τοῦ ἐκ Σοῦ
ἐκλάμπαντος, καὶ τὸν κόσμον φωτίσαντος.

Ὁ Εἰρμός.

Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ ἐπηρμένῳ
Θεόν, ὑπ' Ἀγγέλων δόξης δορυφορούμενον, ᾧ τάλας!
ἐβόα, ἐγώ· πρὸ γὰρ εἶδον σωματούμενον Θεόν, φωτὸς
ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

Προεόρτιος. ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

Ὡς Ἰωνᾶν τὸν προφήτην, ἐλυτρώσω τοῦ κήτους, Χριστέ
ὁ Θεός, κάμῃ τοῦ βυθοῦ παισμάτων, ἀνάγαγε καὶ
σῶσόν με, μόνε φιλόανθρωπε.

Ἐχρηματίσθη Πρεσβύτης, μὴ θανεῖν, πρὶν ἰδεῖν τὸν
Δεσπότην Χριστόν, ἀγκάλαις δὲ σήμερον φέρει, καὶ
τοῦτον προσδεικνύει, παντὶ τῷ λαῷ Ἰσραήλ.

Τὸν ποιητὴν τῶν αἰώνων, ὁ Πρεσβύτης ὡς βρέφος
δεξάμενος, Θεὸν προαιώνιον ἔγνω, καὶ φῶς ἐθνῶν,
καὶ δόξαν, τοῦ Ἰσραήλ τὸν Χριστόν.

Νῦν Συμεων προφητεύει, νῦν ἡ Ἄννα ἀνθομολογεῖ τῷ
Θεῷ, ὁ μὲν τῇ Μητρὶ καὶ Παρθένῳ, ἡ δὲ τὸ ἐκ
Παρθένου ἀναδειχθέντι σαρκί.

Θεοτοκίου.

Ἦ μακαρία κοιλία, πόθεν ταύτην τὴν δόξαν
ἐβλάστησας; Θεὸς τὸ τεχθὲν ᾧ Παρθένε, καὶ φῶς
ἐθνῶν, καὶ δόξα καὶ ἀπολύτρωσις.

Τοῦ Ἁγίου. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Δεήσεις πρὸς τὸν Θεόν, οἱ συμπολιῖται ποιούμενοι,
ὑπὲρ αὐτοῦ ὡς εἰκός, αὐτὸν ἐξιλέωσαν, τοῦ δοῦναι

βοήθειαν, καὶ ἰσχὺν καὶ ῥῶσιν, τῷ αὐτοῦ τε
Νεομάρτυρι.

Ἐδόθη παρὰ κριτοῦ, Μάρτυς Χριστοῦ Ἀναστάσιε, ἡ
κατὰ σοῦ τελευτή, δι' ἧς καὶ συνέχαιρες, προσμένων
τὸν στέφανον, χειρὸς ἐκ Κυρίου, τοῦ λαβεῖν τὸν
ἀμαράντινον.

Τὴν κατὰ σοῦ τελευτήν, τοῦ διαβόλου οἱ πρόμαχοι,
λαβόντες ἐκ τοῦ κριτοῦ, συνέχαιρον παίοντες, τοῖς
ξίφεσιν ἅπαντες, μέχρι τῆς ἐσχάτης, καὶ μικρᾶς σου
ἀναπνεύσεως.

Θεοτοκίον.

Ναὸς ἐδείχθης Θεοῦ, τοῦ ἀχωρήτου πανάχραντε,
ναὸν κάμει τῆς αὐτοῦ, δεῖξον θείας χάριτος, Παναγία
Δέσποινα, ταῖς Σαῖς ἱκεσίαις, καὶ συντήρησον
ἀλώβητον.

Ἄλλος. Τὴν θείαν ταύτην.

Νομίμως Μάρτυς ἐναθλήσας, τὸν ἄνομον ἐχθρὸν
τροπώσάμενος, τῇ σῇ στερρότητι· ὅθεν στεφάνω τῆς
δόξης σε, Χριστὸς ὁ ἀθλοθέτης, λαμπρῶς κατέστεψε.
Νέος ὀπλίτης περιόδος, Χριστοῦ τῆς παρατάξεως
πέφηνας, ἀγωνισάμενος, περιφανῶς Ἀναστάσιε, καὶ
καθελὼν τοῦ σκοτούς τὰ μηχανήματα.

Αἱμάτων ρεῖθροις ἡγίασας, τὴν χθόνα τοῦ Ναυπλίου
τὴν πατριον· ὅθεν τὴν μνήμην σου, ἄγει λαμπρῶς
Ἀναστάσιε, καὶ τῇ σῇ προστασίᾳ, καυχᾶται Ἅγιε.

Θεοτοκίον.

Ἵπερφυῶς σωματώσασα, τὸν πάντα ἐκ μὴ ὄντων
στησάμενον, Παρθένε ἄχραντε, σωματικῶν
παθημάτων με, καὶ ψυχικῆς ἀνάγκης, λύτρωσον
δέομαι.

Ὁ Εἰρμός.

Ἐβόησέ σοι, ἰδὼν ὁ Πρέσβυς, τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ
σωτήριον, ὃ λαοῖς ἐπέστη· Ἐκ Θεοῦ Χριστὲ σὺ Θεός
μου.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐφημεῖν οὐ λείπομεν, τοὺς σοὺς ἀγῶνας, Μάρτυς
Ἀναστάσιε, ὑπὲρ Χριστοῦ οὓς ὑπέστης· μέγας
ἐδείχθης ἐν Μάρτυσι, σοφὲ τοῖς νέοις, καὶ καίροις τῷ
κτίσῃ σου.

Ὁ Οἶκος.

Τίς τοὺς ἀγῶνας σήμερον τοῦ Μάρτυρος κατὰ τὸ
πρέπον διηγηθῆναι δυνήσεται; Οὗτος γὰρ τὸν Πέρσην
Ἰάκωβον ἐμιμήθη τὸν ἔνδοξον, εἰς λεπτὰ τοῖς ξίφεσι
κατακοπεῖς ὑπὲρ τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀγίας πίστεως·
ἀφοῦ πρότερον ὡς ἐκεῖνος παρεξαιτράπη τῆς ἰδίας
πίστεως, καὶ αὖθις μετεμελήθη, καὶ χαίρει τῷ αὐτῷ
κτίσῃ καὶ γάννυται

Συναξάριον

*Μὴν Φεβρουάριος, ἔχων ἡμέρας κη', εἰδέ ἐστι
βίσεκτος, κθ'. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ια', καὶ ἡ νύξ ὥρας
ιγ'.*

Τῆς Α' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ὁ Ἅγιος **Νεομάρτυς**
Ἀναστάσιος ὁ ἐν Ναυπλίῳ μαρτυρήσας ἐν ἔτει 1654,
εἰς λεπτὰ τμηθεὶς τελειοῦται.

*Ἀναστάσιος συγκοπεῖς σαρκὸς μέλη,
ἄρτιός ἐσται ἐσχάτη Ἀναστάσει.
Ἀναστασίῳ πρώτη ρέθεα κέρσαν Ἀγαρηνοί.*

Προεόρτιος. Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

*Ὁ τῶν Πατέρων Θεός, μὴ κατασχύνῃς ἡμᾶς, ἀλλὰ
δώρησαι ἡμῖν, ἐν παρρησίᾳ βοᾶν σοι· Εὐλόγητός εἶ ὁ
Θεός.*

Ὁ ἐνοικήσας Θεός, ἐν γαστρὶ τῆς Παρθένου, ἐν
ἀγκάλαις Συμεών, ὥσπερ ἐν θρόνῳ πυρίνῳ, σήμερον
ἐνθρονίζεται.

Σὺ τὸ γεῶδες ἡμῶν, προσλαβόμενος Λόγε, ἐνηπίασας
σαρκί, καὶ νομικῶν καθαρσιῶν, μετέσχες ὥσπερ
νήπιον.

Ἡ σώφρων Ἄννα ἡμῖν, προφητεύει τὸ μέλλον, καὶ
προλέγει μυστικῶς, τὴν τῶν ἐθνῶν προσδοκίαν, καὶ
Ἰσραὴλ τὴν λύτρωσιν.

Θεοτοκίου

Χαῖρε ἡ ἄσπορος γῆ, ἡ τὸν Λόγον ἐκ μήτρας, δίχα
σπέρματος ἀνδρός, σεσαρκωμένον τεκοῦσα, ἡ σκέπη
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Οὐδὲν οὐδεὶς δύναται ποιῆσαι ἔργον, χωρὶς ἐμοῦ, ὡς
φησὶν ἐν τοῖς Εὐαγγελίοις Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς καὶ Υἱὸς

τοῦ Θεοῦ, πρὸς Ὁν ὁ Μάρτυς γηθόμενος ἔψαλεν·
Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νεκρὸς ὄλος γέγονεν ὁ Ἀθλοφόρος, τμηθεὶς δεινῶς
μεληδόν, ὃν ἀνύμνουν, ἢ ἐν Ναυπλίῳ πληθῦς, καὶ
σὺν τῷ Μάρτυρι καίροντες ἔψαλον· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς
ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὑμνῆσαι βουλόμενος, Ἀναστασίου τὴν θείαν μνήμην
βοῶ, ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις Κύριε, σῶζε τοὺς σοὺς ἱκέτας
πιστοὺς, καὶ τοὺς πρὸς σὲ ὀρθοδόξως κραυγάζοντας·
Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίου

Νενέκρωμαι πάναγνε, τῆς ἀμαρτίας πίων τὰ
φάρμακα, καὶ προστρέχω Σοι πίστει, τῇ τετοκυία τὸν
ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς, ταῖς Σαῖς πρεσβείαις τὸν δοῦλόν
Σου ζώωσον, καὶ πειρασμῶν καὶ παθῶν, λύτρωσαι
μόνη ἀγνή.

Ἄτερος. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Πῦρ τὸ ἄϋλον δεχθεὶς ἐν τῇ καρδίᾳ σου ὃ ἦλθε Κύριος
βαλεῖν ἐν γῆ νοητῶς, ἀθλήσεως ἄνθραξι, πλάνην τὴν
εὐπρηστον, κατενέπρησας, ἀναβοῶν μακάριε· ὁ Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ.

Λαμπρῶς ἠθλησας ἐν τοῖς ὑστέροις ἔτεσι Μάρτυς
πολύαθλε καὶ ἀληθῆς στηριγμὸς, καὶ θεῖον ἐδραῖωμα,
ταῖς κλονουμέναις ψυχαῖς, ἐχρημάτισας, παμμάκαρ
Ἀναστάσιε, τῇ πικρίᾳ τῆς δουλείας.

Ἰταμώτατα τῆς Ἄγαρ οἱ ἀπόγονοι κατὰ σοῦ ὥρμησαν
καὶ ἐν φονώσαις χερσὶ, μαχαίραις καὶ ξίφεσι, Μάρτυς

τὸ σῶμά σου, ἔτεμάχιζον, μεγαλοφώνως κράζοντος·
τῷ Χριστῷ μόνῳ λατρεύω.

Ἐνεπλήσθη σου θείας ἀγαλλιάσεως ὁ νοῦς μακάριε
καὶ ἡ καρδία σαφῶς, ἠνίκα ἀκήκοας, τὴν κατὰ σοῦ
τοῦ κριτοῦ, ψῆφον Ἁγίε, δι' ἧς πρὸς τὴν ἀθάνατον,
ζωὴν ἔδραμες καὶ δόξαν.

Θεοτοκίου

Ἄνερμήνευτος ὁ τόκος Σου καὶ ἄφραστος πέλει
πανάμωμε· τὸν γὰρ Θεὸν τοῦ παντός, φρικτῶς
ἔσωμάτωσας, δι' ἀγαθότητα, πάντας σώζοντα, τοὺς
εὐλαβῶς βοῶντάς Σοι· χαῖρε Κεχαριτωμένη.

Ὁ Εἰρμός.

*Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, Παῖδας θεολογήσαντας,
καὶ Παρθένω, ἀκηράτῳ, ἐνοικήσαντα, Θεὸν Λόγον
ὑμνοῦμεν, εὐσεβῶς μελωδοῦντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ
τῶν Πατέρων ἡμῶν.*

Προεόρτιος. ᾠδὴ ἦ'. Ὁ Εἰρμός.

*Τὸν Βασιλέα Χριστόν, ὃν ὠμολόγησαν οἱ αἰχμάλωτοι
Παῖδες, ἐν τῇ καμίνῳ λέγοντες μεγάλη τῇ φωνῇ· Πάντα
τὰ ἔργα ὑμνεῖτε ὡς Κύριον.*

Τὸν δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς, βρέφος γενόμενον, ὑπὸ
νόμον ἀχθέντα, ἵνα τοῦ νόμου πάντας ἀπαλλάξῃ τοῦ
γραπτοῦ, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε ὡς Κύριον.

Ἴδὼν σε φῶς ὡς νοερόν, Συμεὼν ὁ πρεσβύτες,
ἀγκάλαις ὑπεδέξατο βοῶν· Νῦν ἀπολύεις με Λόγε,
πρὸς τὴν ἐν τῷ πνεύματι, ζωὴν ἐκ τῆς προσκαίρου.

Τὸν πρὸ αἰῶνων Θεόν, τὸν εὐδοκήσαντα δι' ἡμᾶς
νηπιᾶσαι, καὶ ἐν χερσὶ δεχθῆναι τοῦ πρεσβύτου
Συμεῶν, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε ὡς Κύριον.

Θεοτοκίου

Τὸν Βασιλέα Χριστόν, ὃν ἡμῖν ἔτεκεν ἡ Παρθένος
Μαρία, καὶ μετὰ τόκον ἔμεινε Παρθένος ἀγνή, πάντα
τὰ ἔργα ὑμνεῖτε ὡς Κύριον.

Τοῦ Ἁγίου. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Μετὰ πολλῆς ἰστάμενος εὐλαβείας, πρὸς Κύριον ὁ
θερμὸς τῇ πίστει θεῖος Ἀναστάσιος, καὶ στέφος
δεχόμενος, παρὰ τοῦ πάντων δημιουργοῦ, τῷ αὐτῷ
βοᾷ καὶ μετὰ πόθου κραυγάζει· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε,
ιερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Νέος ὑπάρχων σώματι, πολὺς δὲ τῷ πνεύματι, ἀλλὰ
καὶ τῶν νέων παρεστῶς, μαρτύριον σοῦ σοφῆ
Ἀναστάσιε, ἔξομοιοῦσαι τοῖς παλαιοῖς· ὅθεν σὺν
αὐτοῖς, τῷ Δεσπότη κραυγάζεις· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε,
ιερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Ὁλολαμπῆς ὡς ἥλιος, ἐπὶ γῆς ὥφθης σήμερον,
χλαῖναν ἐπιχρώσας, ρεῖθρον τῶν αἱμάτων σου, μεθ' ἧς
παριστάμενος, τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν, καίρων
συμπρεσβεύεις ἐν πολλῇ παρρησίᾳ, ὑπὲρ τῶν σὲ
ὑμνούντων, καὶ πίστει ἐκτελούντων, τὴν παναγίαν
Μάρτυς μνήμην σου.

Θεοτοκίου

Ἐπὶ τῆς γῆς ἀνέτειλεν, ὁ ἀνέσπερος ἥλιος, διὰ τῆς ἐκ
Σοῦ παρθενικῆς γεννήσεως, πανάχραντε Δέσποινα,
καὶ τοὺς βροτοὺς ἀπήλλαξε, τῆς εἰδωλικῆς καὶ
ζοφερᾶς σκοτομήνης· διὸ καὶ νῦν με μᾶλλον, τῆς
αὐτοῦ θεαρχίας, καταύγασον ταῖς αἴγλαις καὶ
φρούρει τὴν Σὴν πόλιν.

Ἄτερος. Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα.

Γνώμῃ σταθερᾷ πρὸς τὸν ἀγῶνα, ἐχώρησας τῆς
ἀθλήσεως πανεύφημε, καὶ τὸν σὲ περνίσαντα, δόλω
Ἄναστάσιε, κατηγωνίσω δράκοντα καὶ μέγα τρόπαιον,
ἀνέστησας, κατὰ τῶν ἀντιπάλων, τῆ εὐσθενεστάτῳ,
ψυχῆς σου παρρησίᾳ.

Ἔχει τοῦ Ναυπλίου σε ἡ πόλις, νομίμως ὑπὲρ
Χριστοῦ ἀνδραγαθήσαντα, πολιοῦχον μέγιστον, καὶ
λαμπρὸν ἀγλάϊσμα, θεόφρον Ἄναστάσιε
ἀξιοθαύμαστε· ἧ δίδου, τῆς θερμῆς σου πρεσβείας,
τὰς ἐπικαρπίας, καὶ τὰς πλουσίας δόσεις.

Ῥώμην τῆς ψυχῆς σου καὶ ἀνδρείαν, ἐθαύμασαν
καθορῶντες καὶ οἱ Ἄγγελοι· ὡς γὰρ ἄλλου πάσχοντος,
ἔφερες μακάριε, τὸ σῶμα μελιζόμενος παρ' ἀναξίων
ἀνδρῶν, καὶ ἄρτιος, ἀνέδραμες Μάρτυς, πρὸς τὸν
ἀθλοθέτην, καὶ πάντων εὐεργέτην.

Θεοτοκίου

Ἄρουρα ἀνήροτος ὠράθης, Παρθένε ἀγεωργήτως
γεωργήσασα, τὸν τὰ πάντα ῥήματι, τῆς αὐτοῦ
δυνάμεως, πανσόφως γεωργήσαντα καὶ ὑποστήσαντα,

Χριστόν τὸν Βασιλέα τῶν ὅλων, ἐπ' εὐεργεσία, τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

Ὁ Εἰρμός.

*Ἀστέκτω πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ θεοσεβείας προεσιῶτες
Νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες, θεῖου ὕμνου
ἔμελπον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.*

Προεόρτιος. Ὡδὴ θ' Ὁ Εἰρμός.

*Μεγαλύνομεν πάντες, τὴν φιλανθρωπίαν σου, Κύριε
Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ δόξα τῶν δούλων σου, καὶ στέφανος
τῶν πιστῶν, ὁ μεγαλύνας τὴν μνήμην τῆς τεκούσης σε.*

*Ὁ πλαξὶν ἐγχαράξας, τὸν τοῦ γράμματος νόμον,
χερσὶν ἀγκαλίζεται, Πρεσβύτου ὡς νήπιον, καὶ
ἀγιάγραφον ἡμῖν, ὑπαγορεύει νόμον τὸ Εὐαγγέλιον.
Σήμερον ἐν τῷ ναῷ, Συμεὼν ὁ πρεσβύτης, ἀγκάλαις
ἐδέξατο, Χριστόν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἐβόησε λέγων·
Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα.*

*Τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ἐν σαρκὶ κατιδοῦσαι, τὸν
Κτίστην τὸν ἴδιον, ὡς βρέφος γενόμενον, ἀγκάλαις τοῦ
Πρεσβύτου, τοῦτον ἐν φόβῳ ὑμνοῦσαι ἐδόξαζον.
Συμεὼν Θεοδόχε, τοῦ Κυρίου αὐτόπτα, καὶ νόμου καὶ
χάριτος, ἀρχὴ καὶ συμπέρασμα, μνεῖαν ποιοῦ καὶ
ἡμῶν, τῶν τιμώντων τὴν σεπτὴν σου μετάστασιν.*

Θεοτοκίου

*Χαῖρε πάνσεμνε Ἀγνή, παρθενίας καύχημα, καὶ τοῦ
κόσμου ἡ χαρά, Μαρία Μήτηρ καὶ δούλη, τοῦ*

Σωτήρος Χριστοῦ, αὐτὸν δυσώπει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Νεότητος τὸ ἄνθος ὑπεριδῶν, τῷ Χριστῷ ὠκειώθης δι' αἵματος, μαρτυρικοῦ, δούς τοῖς συμπολίταις σου τοῖς πιστοῖς, χαρὰν τὴν ἀνεκκλάλητον, καὶ τὴν εὐφροσύνην τὴν ἐν Θεῷ· διό σε καὶ τὰ πάντα, τῶν Ὁρθοδόξων πλήθη, μακαριοῦμεν Ἀναστάσιε.

Φωτὸς τοῦ τρισηλίου καταυγασθεῖς, καὶ σερρῶς ἀριστεύσας ἡγίασας, ὁ τοῦ Χριστοῦ, Μάρτυς Ἀναστάσιος ὁ σοφός, οὗ τὴν σορὸν κατέχοντες, πόθῳ ἀσπαζόμεθα εἰς φυγὴν, παντοίων νοσημάτων, καὶ φθόνων τῶν δαιμόνων, καὶ εὐλαβείας εἰς τεκμήριον. Ἐκ πόθου καὶ τὸν τύπον τῆς σῆς μορφῆς, ἀσπαζόμενοι θείαν λαμβάνομεν, παρὰ Θεοῦ, χάριν οἱ τελοῦντές σου τὴν σεπτὴν, καὶ παναγίαν μνήμην σου, Μάρτυς οἱ τῆς πόλεως τῆς αὐτῆς, Ναυπλίου τῆς οἰκείας, ἀλλὰ καὶ πάσης γαίας, τῆς Πελοποννήσου οἱ τιμῶντές σε.

Ῥοαῖς ταῖς τῶν αἱμάτων σου Ἀθλητὰ, ἐπιχρώσας τὴν χλαῖνάν σου γέγονας, πάσης χθονός, τῆς Πελοποννήσου καὶ τῶν λοιπῶν, περίβλεπτος ὡς Ἅγιος, καὶ ὡς Νεομάρτυς Χριστοῦ, καὶ νῦν πρεσβεύεις ὑπὲρ πάντων, τῶν σοῦ πιστῶς τιμώντων, τὴν θείαν μνήμην Ἀναστάσιε.

Θεοτοκίου

Ἐράθης ὦ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν
τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθόν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς
ἑαυτοῦ, Ὁν ὁ Πατὴρ ἠρεύζατο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς
ἀγαθός, Ὁν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν,
εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Ἔτερος. Ἄπας γηγενῆς.

Σῶμά σου σοφέ, ὡς θῆρες ἀτίθασοι
περικυκλώσαντες, πλάνης οἱ ὑπέρμαχοι, δέροντες
παίοντες καὶ τιτρώσκοντες, ἀνηλεῶς κατέκοψαν
ἀναφωνοῦντός σου· εἰ τὰς σάρκας, τέμνεται μου
ἄνομοι, τῷ Σωτῆρι Χριστῷ με συνάπτετε.

Ἴσος Ἀθληταῖς, τοῖς πάλαι γενόμενος στερρῶ ἀθλήσει
σου, Μάρτυς Ἀναστάσιε, ἴσων ἐπάθλων τούτοις
μετέσχηκας, καρᾶς τῆς ὑπὲρ ἔννοϊαν καταξιούμενος,
καὶ μεθέξει, θεϊκῆ θεούμενος, ὡς λαμπρὸς ἀριστεὺς
τοῦ παντάνακτος.

Μέγαν ἀρωγόν, Ναυπλίου ἡ πόλις σε καὶ
ἐγκαλλώπισμα, ἔχει Ἀναστάσιε, πάσης ἀνάγκης αὐτὴν
λυτρούμενον, ἡ Ἀργολίς δὲ γάννυται, ἐν τῇ ἀθλήσει
σου, καὶ ἡ νῆσος ἅπασα τοῦ Πέλοπος, ἐγκαυχᾶται τῇ
δόξῃ σου Ἄγιε.

Ὅλη ἐν καρᾶ, ἡ πόλις συνέδραμε Ναυπλίου Ἄγιε, τὴν
ἀγίαν μνήμην σου, ἐπιτελοῦσα πανδήμοις ἄσμασιν,
ἣν σκέπε τῇ σῆ χάριτι ἐκ πάσης θλίψεως, καὶ ἐμοὶ δέ,
τῷ τοὺς ὕμνους πλέξαντι, τῶν παισμάτων τὴν ἄφρσιν
αἴτησαι.

Θεοτοκίου

Ὑψος οὐρανῶν, ἡ μεγαλοπρέπεια τῆς Σῆς
λαμπρότητος, ὑπερβαίνει πάντα· Σὺ γὰρ τὸν
πάντων Δεσπότην τέτοκας, ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων Σου
βροτὸν γενόμενον· διὰ τοῦτο, πάντες μεγαλύνομεν, τὰ
πολλὰ μεγαλεῖά Σου Δέσποινα.

Ὁ Εἰρμός

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, πάντων τῶν Χριστιανῶν, σκέπε
φρούρει φύλαττε, τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.
Ἐν νόμῳ, σκιᾷ καὶ γράμματι, τύπον κατίδωμεν οἱ
πιστοί, πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν διανοῖγον, ἁγίου Θεῶ·
διὸ πρωτότοκον Λόγον, Πατρὸς ἀνάρχου Υἱόν,
πρωτοτοκούμενου Μητρί, ἀπειράνδρω, μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Ἠγώνισαι μαρτυρικῶς, καὶ καθεῖλες τὸν ὄφιν,
ἀνδρείω παραστήματι, καὶ ψυχῇ θεολήπτω, καὶ
Ἀθλητῆς τροπαιοῦχος, καὶ Μαρτύρων σύσκηνος,
ἐγένου Μεγαλομάρτυς, Ἀναστάσιε κλεινέ· μεθ' ὧν
πρέσβευε αἰεὶ, ὑπὲρ τῶν σὲ ἀνυμνούντων.

Προεόρτιον.

Τὸν παῖδα προσκομίσασα, ἡ πανάμωμος Κόρη, ἐν
Ἱερῷ τετέλεκε, τὰ τοῦ νόμου, καὶ τοῦτον, ἀγκάλαις ὡς
ἐδέξατο, Συμεὼν ὁ δίκαιος, ἀντέφησε τῇ Παρθένῳ.
Οὗτος κεῖται εἰς πτώσιν, καὶ ἀνάστασιν πολλῶν, καὶ
εἰς σημεῖον ἐν κόσμῳ.

Αἶνοι. Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων χορὸς ὁ πάνσεπτος, γεραίρει σου τοὺς ἄθλους, Ἀναστάσιε Μάρτυς, καὶ πόλις τοῦ Ναυπλίου σεμνοπρεπῶς, συστησαμένη πανήγυριν, σοῦ ταῖς πρεσβείαις αἰτεῖται παρὰ Θεοῦ, τὰ ἔλεη τὰ σωτήρια.

Χριστιανὸς ἐγεννήθην ὁμολογῶ δὲ καὶ νῦν, τὴν πίστιν μου ἀνδρείως, πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν μου, ἐβόας τοῖς ἀπίστοις Ἀγαρηνοῖς, τοῖς μοχθοῦσι βιάσαι σε, καὶ διὰ ταύτην τὴν πίστιν σου Ἀθλητὰ, καὶ τὸν θάνατον ὑπήνεγκας.

Ὡ τῆς καλῆς καὶ γενναίας ὁμολογίας σου, τῆς νῦν καὶ εἰς αἰῶνας, σὲ τιμώσης τρισμάκαρ, ἐξ ἧς καὶ εἰς κακώσεις εἰς φρικτὸν, ὠδηγήθης μαρτύριον, ἀπολαμβάνων τοῦ στέφους παρὰ Θεοῦ, Νεομάρτυς Ἀναστάσιε.

Τῶν Ναυπλιέων ὁ δῆμος καὶ Ἀργολίδα πιστοί, συνδράμωμεν ἐνθέως, ἐν ναῶ τοῦ Κυρίου, καὶ ὕμνοις ἐπαξίοις τὸν Ἀθλητὴν, Ἀναστάσιον στέψωμεν, τὸν ἐν ἐσχάτοις τοῖς χρόνοις Ἀγαρηνῶν, καθελόντα τὰ φρυάγματα.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ἀσμάτων, σκιρτήσωμεν τῷ πνεύματι ἀγαλλόμενοι, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῇ σεπτῇ τοῦ πανενδόξου Μάρτυρος, Ἀγαρηνῶν καθελόντος τὰ φρυάγματα, καὶ τοῦ Χριστοῦ τὴν πίστιν, σωτηρίας μόνην πρόξενον, εὐθαρσῶς ὁμολογήσαντος. Οὕτω γὰρ Θεῷ εὐηρέστησε, καὶ ὡς θυμίαμα εὖοσμον, παρὰ

Χριστοῦ ἐγένετο δεκτός, καὶ τοῦ στεφάνου τῆς νίκης ἠξιώθη ὁ ἀοίδιμος· ἔχει οὖν παρρησίαν πρὸς Θεόν, ὡς τοῦ Χριστοῦ φίλος γνήσιος, Ἀναστάσιος ὁ Νεομάρτυς, ὁ τοῦ Ναυπλίου γόνος ὁ εὐκλεής, καὶ Ἀργολίδος ἀπάσης τὸ ἐγκαλλώπισμα. Τούτου ἐπ' ὧμων ἄραντες πιστοί, τὸ ἱερὸν καὶ σεβάσιμον εἰκόνισμα, ἐπὶ τὴν πόλιν τοῦ Ναυπλίου σεμνοπρεπῶς λιτανεύσωμεν, εἰς ἁγιασμόν αὐτῆς καὶ παρ' αὐτοῦ αἰτησώμεθα· τὴν πίστιν ἡμῶν ἐνίσχυσον πανάριστε Νεομάρτυς, τῶν μετὰ πόθου ἐνθέου τελούντων, τὴν ἱεράν καὶ πανέορτον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Ὁ παλαιὸς ἡμερῶν, νηπιάσας σαρκί, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου τῷ Ἱερῷ προσάγεται, τοῦ οἰκείου νόμου πληρῶν τὸ ἐπάγγελμα, ὃν Συμεῶν δεξάμενος ἔλεγε. Νῦν ἀπολύεις ἐν εἰρήνῃ κατὰ τὸ ρῆμά σου τὸν δοῦλόν σου· εἶδον γὰρ οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου Κύριε.

Δοξολογία μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις τοῦ Ναυπλίου γόνος λαμπρός, Ἀργολίδος πάσης, ἀπροσμάχητος βοηθός, χαίροις Ἐκκλησίας, Χριστοῦ ὁ ἀντιλήπτωρ, Νεομαρτύρων κλέος ὦ Ἀναστάσιε.